

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

22 de gener 2021

Número 143

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

L'ESPERANÇA DE L'HOME SENSE TUPÉ

Quan la cabra boja anomenada Jake Angeli, va entrar al Capitoli desprestigiant per sempre la imatge dels búfals, molta gent ben intencionada, va prometre fer novenes i resar rosaris a canvi de que el cornut tornés a la seva manada republicana i que Biden, pogués ser anomenat nou President dels EEUU. Biden s'ha convertit en la gran esperança blanca d'Occident gràcies al cornut.

Biden, serà millor que Trump, això segur. Per millorar a Trump n'hi ha prou en no ser paranoic, bipolar, esquizofrènic, imbècil i cretí alhora. Però veure en Biden una esperança? No anem tots plegats massa baixos

d'esperances? Estar esperançat amb la política de Biden, seria com esperar que el bon Jesús, en el seu primer acte miraculós en públic, convertís l'aigua en un vi negre de garrafa picat.

Biden és un vellet de cara afable i peus plans, capaç d'esprintar cinc passes abans de pujar a la tribuna d'oradors i recobrar alè, un advocat que va acabar com administrador de finques per cobrar uns diners de més, un cristià de bones paraules i pocs actes. Segur que un avi modèlic que gaudeix de la natura ben ordenada... Però com a President, Biden serà tan bo com van poder ser-ho, Kennedy o Ford o Nixon o Bush o Clinton, és a dir, un bandarria que manipularà el món a favor del diner, oblidant el preu que han de pagar els pobres conciutadans, els seus votants, que s'han passat la Covid al carrer onejant banderetes americanes.

Millor bandi banderetes que fusells? Segur. Aquest serà el gran mèrit de Biden, potser l'únic mèrit de Biden, substituir al desequilibrat Trump i la seva caterva de seguidors disfressats. És molt, però no com per estar esperançat. Amb cristiana resignació anem que xutem.

